

ZVDDSZ: lehetne szélesebb üdülési kínálat a Volán portfólióban

Hurrá, nyaralunk!

Lehangoló képet mutat egy-két társaság üdülője. Szép hely, de elaggott épületek, apartmanok.

A rendszerváltás előtt sokak számára elérhető, a családi nyaralás biztos alapjának számító munkahelyi üdültetés helyzete folyamatosan romlik. A kilencvenes évek elején-közepén az állami közlekedési cégek döntő többsége a vállalati szerkezetátalakítás és a profiltisztítás jegyében megvált üdülőitől. Ehhez a karcsúsításhoz nagyban hozzájárult, hogy a mindennapi működéshez elengedhetetlenül szükség volt az azonnal mozgósítható anyagi eszközökre. Így aprópénzekért kerültek kft-k vagy magánszemélyek birtokába ezek a jobb sorsra érdemes üdülők.

Ez volt az általános tendencia, azonban akadt egy-két "fehér holló", amely nem szabadult meg az üdülőjétől és más jóléti intézményétől. Ezek pénzt áldoztak a felújításra, és részben piaci alapokra helyezték az üdülők működését. A munkavállalók igényei nem sérültek, ellenkezőleg. Holtszezonban meghirdették az üdülő kínálta lehetőségeket, az üres helyeket főidényben is "piacra dobták", így a működés majdnem nullszaldós lett. Akadt közlekedési cég, amelyik a lakókocsis üdültetésre helyezett komoly hangsúlyt: munkavállalók így viszonylag mérsékelt áron eljuthattak a tengerpartra. A piaci gondolkodás itt is kitapintható volt, mert a külső érdeklődők számára is lehetővé tették az igénybevételt, piaci áron.

Ma már elvétve találkozunk ilyen munkahelyi törekvésekkel. A szakszervezeti tömörülések ugyan rendelkeznek üdülőkkel, de ezek nehezebben elérhetőek, mint a munkahelyi pihenőhelyek. Mindenesetre dicséretes, hogy vannak konföderációk, amelyek anyagi erőforrásaikból áldoznak a tagság kikapcsolódására.

Van példa rá, hogy a korábban is sikeres és részben piaci alapon működő vállalati üdülők ma már más üzemeltetési struktúrában igyekeznek megfelelni a munkavállalók egyre differenciálódóbb igényeinek: ezek egy központi szervezeti egység irányítása alá tartoznak. Az a szaktudás, amely a korábbi üdültetésben megtestesült, a piacérzékenység és a vendéglátói affinitás, kárba vészett. Az új rendszerű működtetés nem tart igényt a szaktudásra, a piackonformitást is mellőzik. A lényeg: ez a funkció is ki van pipálva. Azon üdülővezetők munkája, akik hozzáértéssel és nagy odaadással tették a dolgukat, kulcsátadó funkcióvá silányult, és az üdültetés szervezése nem lett színvonalasabb.

Elszomorító, hogy mennyire elhanyagolták egyes társaságok a szociális célú ingatlanjaikat. Lehangelő képet mutat egy-két társaság üdülője. Szép hely, de elaggott épületek, apartmanok, időkoptatta berendezéssel – ez a nem éppen szívderítő látvány. A munkavállalói igények elsődlegességét megtartva, mérsékelt piaci magatartással sokat lehetne folyamatosan javítani a szolgáltatások színvonalán. Emellett az üdültetést korábban szervezők szakértelmét végképp elhanyagolni hiba lenne, ezért a mindennapi munkában komolyabb szerepet kellene szánni nekik.

Horváth László
elnök
ZVDDSZ